

Ігра на нацыянальных пачуцьцях эмігрантаў

(Заканчэння з 1-ай бачыны)

нае заданыне, да гэтага часу ня можа бы радзіму», № 41 (57) за жнівень 1956 году. ў іхным разумеўні ёсьць усе тыя прадстаўнікі нерасейскіх нарадаў, якія ў сваіх палітычных праграме, як канчатальную моту, поставілі вольнасць і дзяржаўную незалежнасць сваіх народаў.

Палітычныя эміграцыі з Савецкага Саюзу маюць у сваіх нацыянальна-вызвольнай дзеяйнасці свае ідэі, якія для іх зьяўляюцца съявітмі і ад якіх яны ня могуць адыйсці, маюць свае палітычныя прынцыпі і сваю тактыку, выпраўданую й апраўданую ў працесе даслошнай дзеяйнасці ў змаганні. Восіжа Амерыканскі Камітэт за цану свайго супрацоўніцтва з эміграцыямі накідае ім собсція палітычныя прынцыпі, якія апопінены не звойсёды могуць быць прынятыві, Падсунутая расейскімі адзінадзяліміцамі г. зв. палітыка «непрадашэнства» сталася для Амерыканскага Камітэту закаханнітай формай, за якую ён ня можа выйсці і пад якую хажгубы падцягнуць палітычную дзеяйнасць усіх эміграцыяў з Усходу. Стварылася такім чынам несамавітая зачарванае кола, у якім і Амерыканскі Камітэт, жадаючы памагчы дзеяйнасці эміграцыяў, і эміграцыі, шукаючы супрацоўніцтва з Амерыканскім Камітэтам, ужо некалькі добрых гадоў топчана на месцы і да ніякіх пазытыўных вынікаў прысыць ня могуць і ня зможуць, пакуль Амерыканцы не заходзяць у эміграцыі пабачыць свайго партнера, а не съялыхы выканальнікі ихнае волі. Гэта, на нашу думку, асноўная і кардынальная памылка Амерыканцаў, з якой выплыўваюць усе іншыя.

Прыгледзымася да некаторых гэтых іншых. «Камітэт за вяртаныне на радзіму» вялікую ўвагу ў сваіх эмігрантаў у ўсіх краінах іхнага пасялення, ня толькі ў расейскай мове «За возвращение на родину», але й на ўсіх мовах народаў Савецкі Саюз, якія маюць у сваіх саюзных рэспублікі. Гэтак-сама і ў сваіх перадачах радыя «За вяртаныне на радзіму», якое прамаўляе з усходняга Бэрліна, ён звязаеца да эмігрантаў у іхных родных мовах. Ясна, робіць гэта ўсходнябэрлінскі камітэт не таму, што эмігранты нерасейскай нацыянальнасці не разумеюць расейскія мовы, і не па тое, каб разбудзіць у гэтых эміграцыяў нацыянальныя пачуцьці. Але робіць ён гэта здзела того, што добра зведае аснованыні гэтых нацыянальных пачуцьціў сараднікі эмігрантаў, і якія сараднікі народаў, з якіх эмігранты выйшлі. Тады ўважае ён за найболы мэтазгоднае на гэтых нацыянальных пачуцьціах гэта граца і іх вікарystыца.

Апошнім часам у акцэнтаваны нацыянальных мамантай «Камітэт за вяртаныне на радзіму» пайшоў яшчэ далей. Газета «За вяртаныне на радзіму» для эмігрантаў нерасейскай нацыянальнасці доўгі час быў ўсюго толькі перакладам на мовы гэтых эмігрантаў выдаванай у расейскай мове «За возвращение на родину». Але ад наяднага часу ў гэты газэту для нерасейскіх эміграцыяў маем ужо не толькі іхннюю нацыянальную мову, але нацыянальныя лякальныя змест. Перад намі газета для беларускай эміграцыі «За вяртаныне на

Ня гледзячы на гэта, СБОНР сінім зьяўляеца адзінай эміграцыйнай арганізацыі, з якой Амерыканскі Камітэт супрацоўнічае поўнай парай і выдатна падтрымлівае ўсе яе палітычныя прагандавыя імпрэзы. Каб узвісьце сабе ўсю пікантнасць такой съяўтуць, троба ўсьведаміць, што расейскія адзінадзяліміцы із СБОНР-ам уключна а за імі Амерыканцы разумеюць пад словам «сепаратысты». «Сепаратысты»

АДПОРНАСТЬ
(Заканчэння з 1-ай бачыны)

гіранічна ўсъміхнуўшыся, адказаў: «Дык гэта-ж газеты пісалі...». Гэтакі камілёт на ніглістичныя адносіны да пісанага (пўнай-ж, і да гаворанага, да паказванага на экране, на сцене й г. д.) характеристычныя толькі савецкаму дзяяцю. Гэтым і можна выглумачыць тое, што спасярод усіх іншых прагандавых трыкаў такую вялікую ўвагу звязтае «Камітэт за вяртаныне на радзіму» на нацыянальныя аспект сваіх дзеяйнасці. Играючы на нацыянальных пачуцьціах, усходнябэрлінскі камітэт як раз імкнецца суграваць эмігрантам нерасейскіх народаў думку, шта дарма чакаецца ад Захаду дапамогі ў рэалізацыі іхных нацыянальна-вызвольных імкненій, а троба задаволіць ту, што ім дае Савецкі Саюз. І калі-б палітычныя эміграцыі хоць часткова прыйшлі да таго, перакананы, дык для «Камітэту за вяртаныне на радзіму» было-б гэта куды большым дасягненнем, чымся калі-б колькасць тых, што вярнуліся ў Савецкі Саюз, была падвоеная або пастроеная.

Р. Жыркевіч

наву, што не эканамічныя прычыны парадзілі гэтую красавіную прыказку.

Там, дзе ўжо паўнаводныя Дэзвіна і Дняпро найбольш набліжаюцца паміж сабой, паўсталі на першай Віцебск, а на другім Ворша. Гэтыя два гарады разам з Смаленскам складаюць на мапах Беларусі трохкутнік, вядомы пад характеристычным назовам Смаленскае Брамы. Не падаючыся навет пераліку ўсе заваўнікі, што ў сваёй крываўай і вонгеннай пущавіне з усходу на захад або наўзварот ішлі праз гэтае міжрэчча. Між іншым шырыні яго ўсюго толькі 90 кіляметраў, якую ў дадатак звужалі з тагачаснага вайсковага пункту гледжаньня на 30 кіляметраў аж дагэтуль там-сям непраходныя Верацейскія балота і Бабінавіцкая пушча. Трэба яшчэ прыгадаць, што адразу за Дняпром, наўсцялік ягонага левага берагу, цягнецца натуральныя мур, складзены з дэвонскіх вапнякоў — узвышша Смаленска - Варшанскі Клін, які рака пераігрывае ў Кабялляцкіх парогах і паслы гэтуя змяненне свой кірунок. І хоць ключом да Брамы зьяўляўся надаўшы ёй сваё імя Смаленск, але нікто з наёвнікаў — ад Нармана да Ресейцаў — не адважаўся спакінуць на флянгах свайго галоўнага наступу Віцебск і Воршу, зыніччаю іх байды звойсці дарэшты. Адсюль і паходзіць кагадзе прыгаданая гісторычная прыказка.

На першы даволі пашыраны погляд здаецца, што назоў — Ворша, у сувязі з ягонымі канчаткамі -ша, фінскага паходжання. Аднак гэтае прыгушчэнне, як і герб, дараўаны ў 1781 г. Расей Ворши з тлумачэннем: «у блакітным полі піць стралаў, бо горад гэты пабудаваны старажытнымі Сыкіямі, якія гэтую зброю з посыпахам ужывалі» ня маюць разы. Вялікі сълед заставілі ў Ресе ў помніках дыеграфічных назовах Фіны, і навет дагэтуль захаваліся там іхнія сваія крываі і мове народаў. Дарэчы крываі агтымі фінскіх народаў, да якіх у нас Беларусаў нічога акрамя съяўтвіцтва. Пра вольналюблых Чарамісаў або, як яны сябе называюць — Марыцаў, у расейскім фальклёры існуе народжаная яшчэ за часоў Івана Лютага прыказка:

З аднаго боку — Чараміся, а з другога — съяеражкы, — і нарэшце прыгадаеца горская прыказка самых Марыцаў:

Русь прываліла, нас усіх падбіла.

На меншы сълед спакінулі па сабе Сыкіфы, апісаныя падбязіна яшчэ Гэрэдотам. Аднак няма анікіх падставаў за-

У паняволенай Беларусі

РАДЫЕ — МЕНСК ПАВЕДАМЛЯЕ:

Тыдзень беларускіх літаратуры ў Малдаўскай ССР.

4. 10. 56: Учора (г. зн., 3. 10. 56) ў сталіцы Малдаўскай ССР Кішынёве пачаўся тыдзень беларускіх літаратуры... Прывітальнік ад пісменнікаў Беларусі перадаў працоўным Кішынёву і ўсім малаўскому народу Іван Шамякін... Максім Лужкін, Артур Вольскі, Іван Грамовіч, Рыгор Няхі, Міхась Калачынскі, Уладзімір Карпаў, Мікалай Гарунуў, Мікола Хведаровіч і Уладзімір Корбан прачыталі свае творы.

БССР выканала плян.

3. 10. 56: Калгасы ў саўтасы Беларускай ССР першага каstryчніка 1956 году выканалі дзяржаўныя пляты зборжана-рыхтоват з ураджжаю 1956 г. (Ці засталося толькі самім што-небудзь...)

З цаліны ў Менск

5. 10. 56: У Менск з цалінных земляў, закончыўшы збор ураджжа, вярнуўся апошні зводны аддзел моладзі — 2 400 мячын, якія два месяцы працавалі ў Казахстане.

Сакратар Менскага абкаму камсамолу

Дзямідова расказаў... Съветчынem працоўнага подзыву (!) моладзі Менскага вобласці зьяўляюцца шматлікія ўзнагароды, якія былі ім уручаны, вядзкі, характеристыкі, гарачыя словаў паддзялі... Дыркыцы саўтасы імя Пушкіна ўручыла памятныя чырвоныя съяця... Ганаровыя значкі ЦК ВЛКСМ за асвяченіе новых земляў атрымала 660 чалавек... (Весь дык «узнагароды!..»)

Двухгадовая драматычна вячорная студыя

5. 10. 56: Беларускі драматычны тэатр імя Якуба Коласа абвесціў прыўмо слухачоў у двухгадовую драматычную вячорную студыю, якай ўпрышыно адкрываеца. Студыя будзе рыхтаваць маладых актораў і кіраўнікоў самадзеяльных тэатральных калектываў.

Марнуета ад 3-х да 3,5 тон бульбы па гэктар

6. 10. 56: ЦК КП Беларусі і Савет Міністраў БССР разгледзелі ход збору,

Нядына (з месяц таму) ў Міяне адбываўся міжнародны кантрэст гісторычных імкненій, а троба задаволіць ту, што ім дае Савецкі Саюз. І калі-б палітычныя эміграцыі хоць часткова прыйшлі да тага, перакананы, дык для «Камітэту за вяртаныне на радзіму» было-б гэта куды большым дасягненнем, чымся калі-б колькасць тых, што вярнуліся ў Савецкі Саюз, была падвоеная або пастроеная.

Аркадзій Будзіч

*

Пасылья дзесяцігоддзяў дачыненія з аблыжнай казённай працлагандай (друкаванай, маляванай, спяванай і інш.) народу мусіў вырабіць імунітэт супраць тэрэ́нных імкненій, якія і на асноўную масу таго, што мы лічым за паказынік, русыфікацыі, рэакцыі ягонага застасенія толькі адмойнай. Падумаеш, важная справа...

нарыхтовак і закупу бульбы і адзначылі, што ня гледзячы на спрыяльныя ўмовы надвор'я, справы йдуць **надзвычай нездавальніча**.

На першага каstryчніка гэтыя году ў калгасах рэспублікі бульба сабрана толькі на 20,1% плошчы і ў саўтасах — 16,8%...

Плян нарыхтовак і закупу бульбы ў цэлым па распубліцы выкананы толькі на 21,6%...

Недапушчальна марудна затрымоўваць адгрузку бульбы за межы рэспублікі...

Вялікая колькасць калгасаўнікіў да гэтага часу ня ўзельнічала ў збіральні наўсці бульбы...

Як устаноўлена праверкай, у выніку чядроблакаснага збору, у шэрагу калгасаўнікіў, складаюць ад 3-х да 3,5 тон на кожны гектар сабраныя плошчы... Пераворванье ў баранаванне выбараных плошчай з наступнай падборкай бульбы ў калгасах не правадзіцца.. Маюць месцы шматлікіх фактыўных выкладаванняў бульбы.

Слуцкі гімназіі 325 год

(9. 10. 56) Грамадзіксы Слуцка рыхтуюцца адзначыць 325-годдзізде першай сярэдняй школы... Пачатак заснавання Слуцкай гімназіі адносіцца да лістапада 1630 году... Цяпер тут навучаюцца 800 асобаў...

Эканамічнае геаграфія БССР

(10. 10. 56) Інстытут эканомікі Акадэміі Навук БССР закончыў і здаў у друк ма-награфію эканамічнай геаграфіі Беларускай ССР. Першая частка працы прысьвечана характеристыкі прыродных умоваў і геолічнай гіральдикі ў цэлым. У другой частцы даеца характеристыка прыродных і гаспадарчых асаблівасцяў калгасаўнікіў, якія ўрочыста паднялі ўзвышша ў саўтаскім гісторычном асаблівасці.

За то и ёсьць, той не гаро...

(10. 10. 56) Асеньняі месяцы зьяўляюцца вельмі важнымі пэрыядамі барацьбы за высокі ўраджай будучага году. Нажаль, прыходзіцца адзначыць, што даўжка на ўсёды пагаспадарскі адносіцца да выканання збору, якія вырашаюць лёс будучага ўраджжа. У шэрагу калгасаў яшчэ не закончана засыпка насыненія яровых культур, недапушчальная зацягвавацца слуба азіміх. Вялікую трывогу вылікаюць нізкія температуры пад яровыя кілі, адчыненіе пісаніны, адказаў: «Ну, што-ж там за бяды, як так напісалі, дык перапішуць. Падумаеш, важная справа...

Куды йдуць БЕЛАРУСКІ ТРАКТАРЫ?

Пагібель праз жарты

(Успамін)

За два тыдні перад вайной арыштавалі рэжысёра Барыса Скальскага. Слухачы адразу заўважылі, што на менскай радыястаниці на чуваць знаемага саліднага голасу, які гэтак часта гучуў у літаратурных праграмах. Ніхто, аднак, апрача прадстаўнікоў радыя, ня ведаў, што за прычына. Ды ў службовыя Радыякамітэту дазналіся толькі пра сам факт арыштавання. А чаму арыштавалі рэжысёра-артыстага, выяснялася пазней, у часе вайны.

Аднойчы ў літаратурную рэдакцыю з панічным шумам, як быццам эдарыўся паблізу пажар, ускочыла дыктарка Палонская. Яна ўскхвалівала крычала: — Хутчай, хутчай, таварышы! Галяндзкі сыр прывезў!

— Дзе? Дзе? — заварушыліся працаўнікі рэдакцыі.

— На Ленінскай вуліцы, на рагу.

Пакой рэдакцыі мігам апусцеў. Усе, як адзін, стрымалоў кінуліся на вуліцу, каб барджэй заніць чаргу каля крамы.

Такі шчасцілівы выпадак: сырь ў продажы! Казалі, быццам-бы з Захоўні Беларусь... Вось, як добра, што вызвалі братоў-Беларусаў спад панская Польшчы. У Менску часцей прадукты паяўляюцца. Жыхары сталіцы задавленытым, што нарашце сёстое і яны бачаць. Гэта-ж ня сто грамаў масла, ня ськібачка сырь 200 грамаў! Тут трохі больш на рукі трапляе! Таму ѹ чарга расце, ад глянца страшна.

Тры гадзіны ўсе ўсіх рэдакцыях Радыякамітэту было пуста. Дармо савецкі закон суворы, і адсутніцца работніка без паважнай прычыны караеца судом.

Але ў гэтым выпадку, відаць, была паважная прычына — самі загадчыкі рэдакцыі ўзбеглі. Сыр прынадзіў кожнага.

У другой палове дня ў рэдакцыі толькі за гаворкі было аб сырах. Успаміні, які за царскіх часоў у продажы былі галяндзкія, швайцарскія, лімбурскія ды розныя іншыя гатункі.

У вагульную гутарку ўвязаўся рэжысёр Скальскі. Ен любіў пажартаваць, пасъмляцца.

— Адносна сыру я маю чарговы жарцік, — сказаў ён! — Вось слухайце!

«Хлопчык чытае байку Крылова: «Вароне дзесяці Бог паслаў кусачам сырь!»

— Тата, пытаецца хлопчык, чаму пісменык успамінае Бога? Чаму ён кажа, што Бог паслаў. А ў школе нам настаўнік казаў, што Бога няма.

— Даўкі гэта-ж, сынку, байка, — адказвае бацька — Бога ў нас няма, але ў сырку, бачыш, таксама няма.

У рэдакцыі ўсе зарагаталі. Не смыяўся толькі адзін чалавек — галёнкі рэдактар Карпікаў. Ен пакрыўдзікана скрыў губу і прадаў: — Дурны жарт. Няма ўм нічога дасыцінага.

— Гледзячы, як каму здаеца, — адказаў на гэта весела Скальскі.

— Для вас, можа, гэта дурны жарт, а я, напрыклад, на бачу разумама ўсім, што ціпэр узяліся за развязаныне карпаў у штучных вазерах. У нашым балоце вырастуць не карпы, а карпікі.

Выбухнуў ізноў агульны рогат, але раптам абарваўся: Карпік абурана злосна глянуў на ўсіх з перасыцяграй.

Мінула пару дзён. Скальскі ня прышоў на працу: яго арыштавалі.

Далей, за два тыдні ўспыхнула вайна. Неміны бамбарддавалі Менск. З падвалу НКВД чэкісты выводзілі ўсіх — і суджаных і тых, што яшчэ сядзілі пад съледствам. Іх пасълешніна павялі праз горад за Камароўку і дзесяці на ўзбочы чаргі дарогі ў лесе расстралялі.

Супрацоўнік Менскага Радыякамітэту Камінскі, які таксама сядзеў быў пад съледствам, разам із Скальскім ішлі да тога злавеснага лесу. Па дарозе рухаліся на тоўстыя напалоханыя узекаўчы — мямянчан. Камінскому неяк удалося высьлізнуць спад аховы канваіра і схавацца ў натоўпе. Ен бачыў, як групу зняволеных павяялі ў бок лесу. Высокая постачка Скальскага вылучалася сярод іншых.

Уратаваны Камінскі, уцякаючы азіраўся і праводзіў вачыма свайго субраўту ў няшчасці. Пасълі — пачулся ішматразовыя стрэлы ў лесе.

— Нас арыштавалі за антысавецкую агітацыю, — паясьніў Камінскі, — але мы запраўды ня ведалі, у чым наша віна. Ня ўжо за той жарт пра сыр? Я ў камітэце пачаў яго ад Скальскага і як сівежую наўяніку расказаў калегам. Вы-ж ведаеца, я пракаўваў у рэдакцыі апошніх навінаў і вось неспадзёўка — мяне арыштавалі. На дыштыхах музылі, здзекваліся, вымагалі ілжывага прызнанія. Ціпер магу падаць апошнюю наўяніні — нязвычайнай, жудасной — пра съмерць Скальскага і сотні іншых.

К. Рамановіч

Зь беларуснага жыцьця

Адкрыццё акадэмічнага году ў Лювэне

Кажнае адкрыццё навучальнага году на Лювэнскім універсітэце адбываецца вельмі ўрачыста, хоць праўда, гэтая не заўсёды адбываецца ў самым Лювэне. Летася, прыкладам, адкрыццё здадзілася ў Бруксэлі. Сёлета, аднак, яно было наладжана ў самым Лювэне.

У панядзелак 1. 10. а гадз. 9.45 рапты з універсітэцкіх галій пачаўся картэж (урачысты паход), у кірунку касцёла сьв. Пятра, дзе Я. Э. Рэктар Лювэнскага Універсітэту адстэжыў урачыстую службу. У касцёле, апрача студэнтаў і прафесароў універсітэту, было каля 50 дыпломатаў — прадстаўнікоў бэльгійскай урады, замежных кансуліятаў і амбасадаў у Бельгіі.

У Беларускім студэнцікім доме сёлета шмат цішэй, чымся мінукімі гадамі. Грамада наша меншца з году ў год. Даў-ж з тых, што засталіся, ня ўсе вярнуліся з вакаціяў. У гэтым годзе з групы выбыла яўзноў 5 асабаў: чатырох кончылі студыі:

*

НОВЫ АБСАЛЬВЕНТЫ ЛЮВЕНСКАГА УНІВЕРСІТЭТУ

У 1956 годзе закончылі свае вышэйшыя студыі:

Сп. М. Саўка-Міхальскі, ліцэнцыят археалогіі гісторыі мастацтва. Закончыў універсітэт з выдатным вынікам. Дыплёмная праца: «Уклад у вывучэніе старажытнасці Беларусі». Цяпер — навуковы супрацоўнік у лібаратарыях Карабелскага Музэю Мастацтваў у Гісторыі ў Бруксэлі.

Сп. Ю. Сенькоўскі, ліцэнцыят Прыкладных Эканамічных Наук.

Дыплёмная праца: «Экспартная палітыка Заходніх Ніемеччыны пасля 1945 году».

Маладым акадэмікам трэба пажадаць пленіна працы ў іхнай будучай навуковай і грамадзкой дзеянасці.

Маладым амбасадарам трэба пажадаць сэрца на сваю пасынко, бо некаторыя, асабліва аўтар съпейніка, ахвароўваюць шмат больш.

Кіраўніцтва ЗБМА ў Кліўлендзе

Ул. Сцяблевіч

АСАБІСТАЕ

Выдавецства й Рэдакцыя «Бацькаўшчына» вітае свайго супрацоўніка сп-ра Міхася Наўояўчыка ў Парыжы з нагоды ягона гаражынства із сп-члін Жэрмэнай Лёт ды вызынілі маладой пары ўсіх памыснасцяў як у асабістым, так і ў грамадzkім жыцьці.

Выдавецства і Рэдакцыя «Бацькаўшчыны»

КАРТКИ

ЗБМ у Кліўлендзе і ў гэтым годзе выдае павіншавальныя карткі, якія каштоўні не дараюць за амэрыканскія. Іх будзе 15 розных і ўсе каліраваны з прыгожымі беларускімі тэкстамі. Заказы просьці слать на адрэс:

Mr. Ul. Duniec, 814 Brayton Ave,
Cleveland 13, Ohio, USA

ПОШУКІ

Сяргей Саевец зь Любішчыц пав. Косяў Палескі шукае родных і знаемых. Весткі слать на адрэс: «Бацькаўшчыны».

НАШЫЯ ПРАДСТАЎНІЦТВЫ

АНГЕЛЬШЧЫНА:

Mr. Aleksander Laszuk, 97 Moore Park Rd, London, S. W. 6.

АРГЕНТИНА:

Asociacion Bielorusa en la Argentina,
Calle Coronel Sayos 2877, Valentín Alsina, pcia Buenos Aires.

АУСТРАЛІЯ:

Mr. A. Vasilenia, 39 Edwin St.
Croydon, N. S. W.
Mr. A. Moroz, 109 Morrison Rd,
Midland Junction, Western Australia.
Mr. M. Palashuk, 33 Chigford St.
Fairfield-Melbourne, Vic.

БРАЗЫЛІЯ:

C. Cimafiejczyk, Prasa 76, Tiradentes,
Curitiba — Paraná.

БЕЛГІЯ:

Mr. Vasil Sčeška, 19, Place Hoover,
Louvain.

ЗАДЗНОЧАНЫЯ ШТАТЫ:

Mr. L. Bielenis, 2042 W. St. Paul Ave, Chicago 47, Illinois.
Mr. B. Danilovich, 112 Somerset St.
New Brunswick, N. J.
Mr. Ul. Duniec, 814 Brayton Ave.
Cleveland 13, Ohio.

КАНАДА:

Mrs. N. Akula, 57 Riverdale Ave.
Toronto, Ont.

НОВАЯ ЗЕЛАНДЫЯ:

Mr. Marian Karanieuski, 88 Hercules Drayve, Roxburg — Hydro.

ФРАНЦЫЯ:

Mr. V. Mickievich, 47, Bd de Bezons Sartouville (S. et O.).
Mr. Bonifacy Prytycki, 112, rue d'Alger, Roubaix (Nord).

Беларускі тыдніёвік палітыкі, культуры

й грамадзкага жыцьця.

Выдавец: Уладзімер Бортнік

РЭДАГУЕ КАЛЕГІЯ

Артыкулы, падпісаныя прывішчам або іншыя лігі аўтара, не заўсёды выражаюцца паглядамі Рэдакцыі. Незамоўленыя рукапісы назад не зварочваюцца. Рэдакцыя адказвае на лісты толькі пасълі далаўчэнні паштовага маркі або міжнароднага паштовага купону.

Паважаныя Грамадзяніе Беларусы!

ЗБМА, аддзел Кліўленд, заклікае ўсе ўсіх Беларусаў складаць свае ахвяры на такую патрэбную прыгожую спраvu. Злажкі сам і дапільні, каб гэта зрабіцца.

Mr. Ul. Duniec, 814 Brayton Ave,
Cleveland 13, Ohio, USA

Выдавецства съпейніка спадзяеца, што наўдзіцца аўтар съпейніка аўтара Беларуса, які-б не злажкі ахвяры ад шчырага

ФЭЛЬТОН

За плячыма Печечкі

(«Звязда», 23. 9. 56)

Аб гэтым кірмашы можна напісаць амаль паводле Гоголя. Гостадзі, Божа мой!... И чаго толькі тут няма! И пахучыя шынкі, ад позіркі на якія пачынкуць слюнкі, і горы беласінжнага цукру, і дзёгі, і жоўтія, як укорылівые парсочки, батоны, і жывія цяляты, і розных гатункаў папяры, і пышныя торты. Было-б у цябе вазы два грошай — і тады не закупіў-бы парадавынага таго, што ўбачыў на Міхалішках кірмашы. А колкі тут дзясяткі! Ці на ўскроўсі гэта Сарачынскі кірмаш? Ці на ўстані з таго съвету яго пранырлівія гандляр?

Чалавека, які трапляе сюды ўпіршыню, можа аглушкицца стагаласы вэрхалі: